NEW

לקוטי שיחות

ROSH HASHANAH ראש השנה

VOLUME 2, P. 405–407

LIKKUTEI SICHOS

INSIGHTS INTO THE WEEKLY PARSHA

BY THE LUBAVITCHER REBBE

Dedicated to

Emmanuel (Mendel) Karp

1905 - 1989

son of Bernard (Berl) and Rose (Rezele)

Manny Karp was born in the United States, in 1905. His first language was Yiddish. Losing his mother to the Spanish Flu shaped his resilience and commitment to helping others, ultimately leading to a career as a guidance counselor in Philadelphia public schools. He also served many years as the director of Camp Akiba in the Poconos.

Karp's legacy is characterized by his optimism and unwavering dedication to learning and mentorship. Emmanuel Karp died in 1989.

ROSH HASHANAH I | ראש השנה א

Adapted from a *sichah* delivered on the second day of Rosh HaShanah, 5716 (1955)

Introduction

When children cry out to their father, the cry itself – raw, immediate, heartfelt – moves the parent to respond. There is no logic involved; regardless of whether the children "deserve" what they're asking for, their very act of calling out compels action.

On Rosh HaShanah, the power of the sounding of the *shofar* lies not in the sophistication of our intentions, but in the essential cry itself – a cry that emerges from every Jewish soul, whether consciously articulated or not.

When G-d hears this cry – and He certainly will hear, as reflected by the wording of the blessing our Sages ordained – He grants a good and sweet year, with manifold blessing in all matters.

Rosh HaShanah Encapsulated

The Outcry G-d Will Heed

1. Regarding Rosh HaShanah, the Mishnah[1] **states that the *mitzvah* of the day is** the sounding of **the *shofar*.**

There is an analogy from our Master, the Baal Shem Tov[2] **– that** the sounding of **the *shofar* is like a child who cries out, "Father, Father, save me!"**

My revered father-in-law, the Rebbe Rayatz,[3] **related in the name of the earlier Rebbeim, that once,** on the evening before Rosh Hashanah, the Rebbe Maharash **sent** someone **out to tell the people in the study hall** where they were congregated **that primary significance of *shofar* lies not so much** in **the** words, **"Father, Father, save me!" but the outcry** itself.

In other words, there are two elements involved: a) the outcry itself, and b) the content invested into the outcry. The main thing is not the content of the cry, but rather the outcry itself.[4]

Regarding the content invested in the outcry, not everyone is equal; each person's intent is different. **By contrast, the outcry itself is relevant for every Jew. Every Jew cries out,** whether **with an inner voice that is heard or with an inner voice that is not heard, but within the intimate depths of his soul,**[5] **he is indeed crying out.**

This defines **the concept of the *shofar*** blasts **and** when sounded in this manner, **they are accepted Above.**

א. דִי מִשְׁנָה זָאגְט אוֹיף רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אַז מִצְוַת הַיּוֹם בְּשׁוֹפָר[א].

עֶס אִיז פַארַאן אַ מָשָׁל פוּן מוֹרֵנוּ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב[ב] אוֹיף דֶעם עִנְיָן פוּן שׁוֹפָר, אַז דָאס אִיז אַזוֹי וִוי אַ בֵּן שֶׁצוֹעֵק אַבָּא אַבָּא הַצִּילֵנִי (אַ קִינְד וָואס שְׁרַייט טַאטֶע, טַאטֶע, רַאטֶעוֶוע מִיר).

כְּבוֹד קְדֻשַּׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר הָאט דֶערְצֵיילְט בְּשֵׁם פוּן דִי פְרִיעֶרְדִיקֶע רַבֵּיִים, אַז מֶען הָאט אַמָאל אַרוֹיסְגֶעשִׁיקְט זָאגְן דֶעם עוֹלָם אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ, אַז דֶער עִיקָר אִיז נִיט אַזוֹי דֶער אַבָּא אַבָּא הַצִּילֵנִי, נָאר דֶער צוֹעֵק.

דֶער פֵּירוּשׁ אִיז: עֶס זַיְינֶען דָאךְ דָא אִין דֶעם צְווֵיי עִנְיָנִים: א) דִי צַעֲקָה אַלֵיין, ב) דֶער תּוֹכֶן וָואס מֶען לֵייגְט אַרַיְין אִין דֶער צַעֲקָה. אִיז דֶער עִיקָר נִיט דֶער תּוֹכֶן וָואס מֶען לֵייגְט אַרַיְין אִין דֶער צַעֲקָה, נָאר דִי צַעֲקָה (גֶעשְׁרֵיי) גוּפָא[ג].

אִין דֶעם תּוֹכֶן וָואס מֶען לֵייגְט אַרַיְין אִין דֶער צַעֲקָה, זַיְינֶען נִיט אַלֶע גְלַיְיךְ, אָבֶּער אִין דֶער צַעֲקָה אַלֵיין, דָאס אִיז דָאךְ שַׁיָּיךְ צוּ יֶעדְן אִידְן. יֶעדֶער אִיד אִיז צוֹעֵק, בְּקָלָא פְּנִימָאָה דְאִשְׁתְּמַע אָדֶער בְּקָלָא פְּנִימָאָה דְלָא אִשְׁתְּמַע, אָבֶּער בְּנַפְשׁוֹ פְּנִימָה אִיז עֶר דָאךְ צוֹעֵק.

אוּן דָאס אִיז דֶער עִנְיַן הַתְּקִיעוֹת, אוּן דָאס וֶוערְט נִתְקַבֵּל לְמַעְלָה.

---

1. ***Rosh HaShanah* 26b.**

2. The analogy is **quoted in the series of *maamarim*** entitled ***Vechachah, 5737,* sec. 70.**

3. *Sefer HaSichos 5704,* p. 4ff.

4. **See *Sefer HaMaamarim Kuntreisim,* Vol. 2, p. 642.**

5. See *Zohar,* Vol. I, pp. 50b, 210a; *Sefer HaMaamarim 5700,* pp. 7-8, *et al.*

There is an analogy from the holy Rabbi Levi Yitzchak of Berditchev: A child wanted an apple, but his father didn't want to give it to him. The child quickly made a blessing over the apple. Therefore, **the father was compelled to give him the apple** to prevent the blessing from having been made in vain.

That analogy applies **when the father does not want to give** the apple. **How much more is it appropriate when the father wants to give it to him and is withholding it merely to test the child's cleverness!**

From Above, i.e., from G-d's perspective, **He certainly wants to give,** to borrow an **expression** from our Sages,[6] **"More than the calf wants to nurse,** the cow wishes to give [milk]." **Similarly, it is said about** G-d,[7] **"You desire the work of Your hands,"** i.e., **G-d desires that we serve Him.**

When Jews recite the blessing, "...Who hears the *shofar* blasts of His people Israel"[8] and conclude "with mercy," G-d will certainly accept their *shofar* blasts. A blessing may not be recited in vain; indeed, **according to Torah Law,** if there is any **question** whether a **blessing** should not be recited, **it is omitted.**[9] Thus, **if the Men of the Great Assembly[10] ordained that one must make this blessing, they thereby ruled** that it is certain **that G-d will accept the *shofar* blasts of His people Israel** – which in a deeper sense means **the outcry of the Jews, which is the** inner **content of the *shofar* blasts – with mercy.**

Since G-d accepts the outcry **of His people Israel with mercy,** blessings **will be drawn down to all Jews – to each and every one, in all the matters that they need, whether spiritual**

וִוי עֶס אִיז פַּאַראַן דֶער מָשָׁל פוּן הָרַב הַקָּדוֹשׁ הָרַב רַבִּי לֵוִי יִצְחָק בַּארְדִיטשֶׁעווֶער, אַז אַ קִינְד הָאט גֶעוואָלְט אַן עֶפְּל אוּן דֶער טַאטֶע הָאט אִים נִיט גֶעוואָלְט גֶעבְּן, הָאט דֶער קִינְד גֶעמַאכְט אוֹיף גִיךְ אַ בְּרָכָה, הָאט שׁוֹין דֶער טַאטֶע גֶעמוּזְט אִים גֶעבְּן דֶעם עֶפְּל.

ווָאס דָאס אִיז דָאךְ בְּשַׁעַת דֶער טַאטֶע ווִיל נִיט גֶעבְּן, וּמִכָּל שֶׁכֵּן אַז דֶער טַאטֶע ווִיל אִים גֶעבְּן אוּן דָאס נִיט גֶעבְּן אִיז מֶער נִיט ווִי אוֹיסְצוּפְּרוּאוון דֶעם קִינְדְס קְלוּגְשַׁאפְט, אִיז דָאךְ אַוַדַאי אַזוֹי.

לְמַעְלָה אִיז דָאךְ, אַז דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער ווִיל גֶעבְּן, ווִי עֶס בְּרֶענְגְט זִיךְ דֶער לָשׁוֹן[ו]: יוֹתֵר מִמַּה שֶּׁעֵגֶל רוֹצֶה לִינַק כו׳, אַזוֹי שְׁטֵייט אוֹיךְ דֶער לָשׁוֹן אוֹיף לְמַעְלָה: לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ תִּכְסוֹף[ז], אַז דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער ווִיל מֶען זָאל אִים דִינֶען.

בְּשַׁעַת אִידְן מַאכְן אַ בְּרָכָה שׁוֹמֵעַ תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, אוּן בְּרַחֲמִים, ווָאס עַל פִּי דִין אִיז דָאךְ סָפֵק בְּרָכוֹת לְהָקֵל[ט], אִיז אוֹיבּ דִי אַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה הָאבְּן אָפְּגֶע׳פַּסְקְ׳נְט אַז מֶען דַארְף מַאכְן דִי בְּרָכָה, הָאבְּן זֵיי מִמֵּילָא אָפְּגֶע׳פַּסְקְ׳נְט, אַז דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער אִיז מְקַבֵּל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל - דִי צַעֲקָה פוּן אִידְן, ווָאס דָאס אִיז דֶער עִנְיָן הַתְּקִיעוֹת - בְּרַחֲמִים.

מִצַּד דֶעם ווָאס דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער אִיז מְקַבֵּל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, ווֶערט נִמְשָׁךְ צוּ אַלֶע אִידְן, צוּ יֶעדְן אֵיינֶעם אוּן אֵיינֶע, אִין אַלֶע עִנְיָנִים ווָאס זֵיי דַארְפְן, סַיי אִין רוּחְנִיּוּת אוּן סַיי אִין

6. ***Pesachim*** **112a.**

7. ***Iyov*** **14:15.**

8. The conclusion of the *Shofros* blessing in the *Mussaf* prayer of *Rosh HaShanah.*

9. **The Alter Rebbe's *Shulchan Aruch,* sec. 184:1. See also** the application of this concept in a spiritual context, as explained in ***Tanya, Iggeres HaTeshuvah,*** **ch. 11.**

10. The *halachic* authorities who ordained the different prayer services at the beginning of the era of the Second *Beis HaMikdash.* See *Rambam, Hilchos Tefilah* 1:4.

or material, and **in children, life, and sustenance. Since G-d gives it from His full, open, holy, and expansive hand,**[11] **the children, life, and sustenance to be drawn down will be abundant. All of this is included in the** wishes for **"a good and sweet year" and will descend into this physical realm**[12] **in good that is visible and revealed.**

גַּשְׁמִיּוּת בְּבָנֵי חַיֵּי וּמְזוֹנֵי.

און וויבּאַלד אַז דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער גִיט עֶס מִיָּדוֹ הַמְלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוֹשָׁה וְהָרְחָבָה, בְּמֵילָא זַיְינֶען דִי בָּנֵי חַיֵּי וּמְזוֹנֵי וָואס וֶוערְן נִמְשָׁךְ - רְוִיחֵי.

וָואס דָאס אַלְץ וֶוערְט נִכְלָל אִין דֶעם לָשׁוֹן לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה און קוּמְט אַרָאפּ אִין גַּשְׁמִיּוּת לְמַטָּה מֵעֲשָׂרָה טְפָחִים בְּטוֹב הַנִּרְאֶה וְהַנִּגְלֶה.

Rosh HaShanah on One Foot

2. My revered father-in-law, the Rebbe Rayatz, **greatly valued concise summaries.**

The summary and essential point of all the 48 hours of Rosh HaShanah is twofold, a point below and a point above. The point below: a Jew subjugates himself to G-d, accepting the yoke of Heaven, as an expression of G-d's **sovereignty. The point above: G-d, as it were, subjugates Himself to the Jews and says,**[13] **"I will give your rains at the time [they are desired…]," with all the blessings stated in that Torah portion.**

ב. כְּבוֹד קְדֻשַּׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ"ר הָאט זֵייעֶר גֶעהַאלְטְן פוּן קִיצוּרִים.

דֶער קִיצוּר און נְקוּדַּת הַתַּמְצִית פוּן דִי גַאנְצֶע אַכְט און פֶערְצִיק שָׁעָה פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִיז צְוֵויי נְקוּדוֹת: אַ נְקוּדָּה לְמַטָּה און אַ נְקוּדָּה לְמַעְלָה.

דִי נְקוּדָּה לְמַטָּה אִיז אַז אַ אִיד אִיז זִיךְ מְשַׁעְבֵּד צוּם אוֹיבֶּערְשְׁטְן מִיט אַ קַבָּלַת עֹל מִצַּד דֶעם עִנְיַן הַמַּלְכוּת, און דִי נְקוּדָּה לְמַעְלָה אִיז וָואס דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער אִיז זִיךְ, כִּבְיָכוֹל, מְשַׁעְבֵּד צוּ אִידְן און זָאגְט[ז], וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם גו', מִיט אַלֶע עִנְיָנִים וָואס שְׁטֵייעֶן אִין דֶער פַּרְשָׁה.

(משיחת יום ב' דר"ה, תשט"ז)

11. Cf. the third blessing in the Grace after Meals.

12. In the original, the Rebbe uses the expression "below ten handbreadths," which recalls our Sages' statement (*Sukkah* 5a), "The Divine Presence never descended lower than ten handbreadths." The literal meaning of that statement is that, in the *Beis HaMikdash,* the Divine Presence rested above the Ark of the Covenant, ten handbreadths above the ground. In the present context, the intent is that G-d's blessings will be manifest in tangible physical existence.

13. *Vayikra* 26:4.

א) ראש השנה כו, ב.

ב) געבראכט אין המשך וככה תרל"ז אות ע.

ג) זע ספר המאמרים - קונטרסים - ח"ב עמוד 642.

ד) פסחים קיב, א.

ה) איוב יד, טו.

ו) שולחן ערוך אדמו"ר הזקן קפד, א. זע אויך אגרת התשובה פרק יא.

ז) ויקרא כו, ד.

CREDITS:

Copyright by Sichos in English

Rabbi Eliyahu Touger
Rabbi Sholom Ber Wineberg
Translators

Rabbi Sholom Zirkind
Rabbi Zalmy Avtzon
Content Editors

Uriella Sagiv
David Hendler
Copy Editors

Yosef Yitzchok Turner
Typesetting

Spotlight Design
Layout and Cover

Mayer Preger
Advisory Board

Rabbi Shmuel Avtzon
Director, Sichos In English

הרה"ת ר' משה יהודה בן ר' צבי יוסף ע"ה
Rabbi Moshe Kotlarsky OBM,
whose commitment has brought this sacred initiative to fruition

sie